

420. Jeesus selittää...

Hyvän Hedelmän tuominen tai Helvetin Piikkipensaissa pysyminen

KANNATTEKO HYVÄÄ HEDELMÄÄ VAI PYSYtteKÖ HELVETIN PIIKKIPENSAISSA

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 28. Lokakuuta, 2016.

(Clare) Auttakoon Herra meitä muuttamaan myrkylliset tapamme elämää antavaksi viisaudeksi ja iloksi... Amen.

Minun Rakkaat Sydänasukkaani, en voi korostaa liikaa katkeruuden voimaa. Tämä on niin hienovarainen ja läpitunkeva henki. Se pilaa jokaisen siunauksen elämässämme. Terveystemme, ajattelumme, suhteemme toistemme kanssa ja Jumalan. Jos teillä on katkeruutta, teitä myrkytetään joka päivä ja tämä virus levittää lonkeroitaan, jotka saastuttavat elämiemme jokaisen alueen.

Se on hengellistä syöpää, mikä tunkeutuu koko järjestelmään. Esimerkiksi, jos katkeruus on vatsassamme, se leviää satoihiin pieniin rauhasiin ruumiissa: keuhkoihin, maksaan, haimaan, aivoihin, luihin ja ihoon, jalkoihin, niskaan, selkään, käsivarsiin ja käsiin, kunnes hengellinen, fyysinen ja tunneruumis ovat läpikotaisin myrkyttyneet.

Eikö ole kirjoitettu, että... ”Terveudeksi on iloinen sydän, mutta murtunut mieli kuivuttaa luut.” Sananlaskut 17:22.

Ja kun katsomme luuydintä, se on yksi ruumiittemme kaikkein tärkeimpiä aineita. Se tuottaa verisoluja. Siis aivan elämämme ytimeen, vereen, katkeruus vaikuttaa.

Mitä pitempään me elämme, sen enemmän katkeruus on tunkeutunut olemukseemme. Minä olen henkilökohtaisesti vakuuttunut, että vanha ikä ei ole mitään muuta kuin kasaantunutta katkeruutta, joka on myrkyttänyt koko meidän ruumiimme ja imeneet elämän niistä, aivan kuten syöpä saa ravintonsa meidän ruumiistamme ja se varastaa kaikki ravinteet, jotka oli tarkoitettu meidän terveydeksemme.

Kiitos Herran, siihen on lääke, 'iloinen sydän', mutta ilo tarkoittaa riemuitsemista, mitä me emme voi tehdä ilman kiitollisuutta.

Ja tästä on tulossa ylikuonnollinen hyödyke näinä aikoina! Kaikkien koettelemustemme myötä, joita me läpikäymme, meidän täytyy löytää uusia tapoja suhtautua koettelemuksiimme, koska vanhat tavat ovat myrkyttämässä meitä.

Olen alkamassa ymmärtämään... KATKERUUS tulee sisään aina, kun on ärsyyntynyt, kärsimätön, vihainen, huolestunut, tuomitseva. MIKÄ TAHANSA KIELTEINEN TUNNE SALLII SIEMENEN TULLA SYDÄMIIMME. Ja demoni tulee sen mukana ja sitten katkeruuden juuri on tuppautunut sisään ja se tukahduttaa Herran valon, Hänen armonsa ja meidän uskomme.

Tämä tapahtuu välittömästi ja ilman suostumustamme! Siksi demonit ovat niin tehokkaita, kun he tuovat epäjärjestyttä... me reagoimme välittömällä ärsyyntymisellä ja katkeruuden demoni ja siemen, runsaan lannoitteen kera tulevat sisään ja pääsevät alkuun.

Kun me kerran sallimme tämän siemenen päästä sisään ja epäonnistumme välittömästi katua ja pyytää Herran armoa päästä meidät pahasta, on jo liian myöhäistä. Toisin sanoen, juuri siinä paikassa, meidän täytyy pysähtyä ja mennä kasvoillemme ja pyytää Herralta... 'Pyydän, Herra! Olen niin pahoillani! Anna minulle anteeksi. Päästä minut tästä demonista ja pyyhi pois tämä siemen minun sydämestäni.'

Me olemme jo saastuneet ja alamme heikentyä, jos me annamme sen olla siellä. Negatiiviset ajatukset myös alkavat moninkertaistumaan, kunnes me emme enää voi keskittyä siihen, mitä olimme tekemässä, koska vihamme on kasvamassa joka minuutti.

Kun me ensin ajattelemme näitä ajatuksia, me olemme jo saastuneet katkeruuden demoneista ja siemen on kylvetty ja se tulee kasvamaan nopeasti ja tukahduttamaan elämän, inspiraation, terveyden, selkeän ajattelun, toiveikkaat tunteet. Ja jokaisen hyvän asian, johon me yhdistymme, siltä riistetään sen hyvyys, aivan sillä hetkellä, kun me elättelemme katkeruutta.

Tämän tietäen, minun kaikkein ensimmäinen rukoukseni Herralle aamulla on, 'Pyydän, Herra, anna minulle anteeksi minun katkeruuteni, auta minua muuttamaan minun ärsytykseni iloiseksi kiitollisuudeksi. Pyydän, päästä minut demoneista ja heidän omistautumisestaan, kuin myös katkeruuden siemenestä ja juurista. Pyydän, kylvetä minun sydämeni Sinun veressäsi, puhdistuen sen kaikesta väärämielisyydestä.'

Mutta ennen kuin sanon tämän rukouksen, minun täytyy miettiä vihan, anteeksiantamattomuuden, kaunan, kärsimättömyyden, marisemisen aiheita. Ja minun täytyy pyytää Pyhää Henkeä, pyydän, näytä minulle minun syntini.

Siispä, nämä kolme askelta pitää ottaa, ennen kuin pyydän pahasta päästämistä...

1.tekojeni, tunteitteni ja ajatusteni tutkiminen

2.anteeksi antaminen kaikille, joille kannan kaunaa

3.kiittämättömyyden asenteen katuminen

Koska, todella Herra sallii näitä asioita tapahtuvan ja mariseminen tai valittaminen tai jopa viha, muuten, ei ole sitä henkilöä kohtaan, joka aiheutti loukkauksen, vaan Jumalaa kohtaan, joka sallii heidän aiheuttaa sen.

Ja tämä minun pitäisi tehdä myös... 'Herra, pyydän, paranna kuka tahansa, jota minä olen loukannut.'

Kiinnostavasti, tänään viestit todella toivat valoon sen, kuinka vakavaa on, kun on katkeruutta...

Ensimmäinen viesti oli Mooseksen Kolmannesta Kirjasta... "Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: 'Jos jonkun ihoon tulee nystyrä tai ihottuma tai vaalea pilkku, niin kuin pitalitauti olisi tulemassa hänen ihoonsa, vietäköön hänet pappi Aaronin tai jonkun hänen poikansa, pappien, eteen'." Mooseksen Kolmas Kirja 13:1-2.

"Ja jos pappi tarkastaessaan häntä huomaa, että nystyrä takaraivon tai otsapuolen paljaassa paikassa on vaaleanpunainen, näyttäen samanlaiselta kuin pitali muussa ihoossa, niin mies on pitalinen ja saastainen: pappi julistakoon hänet heti saastaiseksi hänen päässänsä olevan sairauden tähden. Joka sairastaa pitalia, hän käyköön rikkirevityissä vaatteissa, tukka hajallaan ja parta peitettyä ja huutakoon. 'Saastainen, saastainen!' Niin kauan kuin sairaus hänessä on, olkoon hän saastainen; saastaisena hän asukoon yksinänsä, hänen asuinsijansa olkoon leirin ulkopuolella." Mooseksen Kolmas Kirja 13:43-46.

Katkeruus on meidän aikamme Lepra (= pitali, spitaali, Hansenin tauti), kaverit. Huomatkaa, että Jumala eristi infektoituneen henkilön. Katkeruus on erittäin tarttuvaa ja leviää helposti henkilöstä henkilöön.

Laittakaamme itsemme lepraisen paikalle. Nouse ylös aamulla, sinun täytyy valita revittyjä vaatteita puettavaksesi, etkä voi harjata hiuksiasi, sinun täytyy pitää suu peitettyä koko ajan. Elät aika matkan

päässä yhteisöstä, siis et voi seurustella kenenkään muiden kuin muiden lepraisten kanssa. Kaikki, mihin kosket, on saastaista, siis sinulla ei ole ammattia. Jos joku tulee sinun eristettyyn leiriin, sinun täytyy huutaa, 'epäpuhdas, epäpuhdas!' Kun menet kaupunkiin, ihmiset juoksevat pois läheltäsi ja sinun jatkuvasti täytyy huutaa 'epäpuhdas!' Ja tällä tavalla sinun täytyy elää koko elämäsi. Niihin aikoihin, lepraan ei ollut parannuskeinoja.

On kirjoitettu Mooseksen Neljännessä Kirjassa 12:1-15... "Mutta Mirjam ja Aaron parjasivat Moosesta (kyllä, katsokaamme tämän syytä. Tämä on niin mielenkiintoista) etiopialaisen naisen tähden, jonka hän oli ottanut vaimokseen, sillä hän oli ottanut vaimokseen etiopialaisen naisen. Ja he sanoivat: 'Ainoastaan Mooseksen kautta Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?' Ja Herra kuuli sen. Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä. Niin Herra sanoi äkisti Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: 'Menkää te kaikki kolme ilmestysmajalle'. Ja he menivät kaikki kolme sinne. Silloin Herra astui alas pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aaronia ja Mirjamia; molemmat menivät sinne. Ja Herra sanoi: 'Kuulkaa Minun Sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin Minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa. Niin ei ole Minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko Minun talossani; hänen kanssaan Minä puhun suusta suuhun, avoimesti enkä peitetyin sanoin, ja hän saa katsella Herran muotoa. Miksi ette siis peljänneet puhua Minun palvelijaani Moosesta vastaan?'"

"Ja Herran viha syttyi heitä kohtaan ja Hän meni pois. Kun pilvi oli poistunut majan päältä, niin katso, Mirjam oli lumivalkea pitalista; ja Aaron kääntyi Mirjamiin päin ja katso, tämä oli pitalinen. Silloin Aaron sanoi Moosekselle: 'Oi, herrani! Älä pane meidän päällemme syntiä, jonka me olemme tyhmyydessä tehneet. Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se äitinsä kohdusta tulee.' Silloin Mooses huusi Herran puoleen sanoen: 'Oi Jumala! Paranna hänet!' Herra vastasi Moosekselle: 'Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää ja sitten hän pääsköön takaisin.' Niin Mirjam oli suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennen kuin Mirjam oli tuotu takaisin."

Hetkessä nainen, joka oli arvoasteikossa korkeimmalla Israelilaisten yhteisössä, muuttui epäpuhtaaksi ja eristettiin yhteisöstä. Tämä on katkeruuden voima. Ja se on erittäin tarttuvaa. Vain yksi ajatus, se ei muuta vaadi ja olet infektoitunut. Aivan kuin yksi hyttysen pisto vaaditaan malariaan, yksi yskäisy suljetussa huoneessa sairastuttaa Ebola-viruksella.

Jaakob puhuu siitä, sanoen... "Jos joku luulee olevansa Jumalan palvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen Jumalan palveluksensa on turha. Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä."

Siispä, tässä hän puhuu alkulähteestä. Tämä tulee paholaiselta... "Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt; mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkyä."

"Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää ja sillä me kiroamme ihmisistä, Jumalan kaltaisiksi luotuja; samasta suusta lähtee kiitos. Näin ei saa olla, veljeni. Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä? Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä." Jaakobin Kirje 1:26 & 3:6-12.

Pyydän Sydänasukkaat, Minä pyydän teitä... Katukaa kaikkea katkeruutta ja rukoilkaa minun puolestani, koska näen myrkyä sydämessäni. Katkeruus saa aikaan, että syöpä on kivuliaampaa ja leviävää. Katkeruus tekee pääkivuista pahempia. Katkeruus saa mielenne kieroutumaan ja ajattelun

pois tolaltaan. Ruumiinne, sielunne ja henkenne myrkyttyvät tällä aivan yhtä varmasti, kuin jos teillä olisi lepra. Mitä ikinä hyvää haluaisittekin tehdä elämässänne, sen katkeruus suuresti vaarantaa.

Kun israelilaiset olivat erämaassa, Suurissa, kolmen päivän matkan päässä Punaiselta Mereltä, he tulivat saastuneelle lähteelle. Herra kertoi Moosekselle heittää puun veteen, että se tulisi makeaksi. Mooseksen Toinen Kirja 15.

En voi muuta kuin ajatella Jeesuksen ristipuuta, jota Jeesuksen piti kantaa Hänen ristiinnaulitsemistaan varten. Herran Ristin voiman kautta meille on annettu anteeksi ja meille on annettu uusi elämä, vapaa katkeruudesta.

Jatkaen Uuteen Testamenttiin...

”Ja kun Hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili Häntä sanoen: ’Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.’ Niin Hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: ’Minä tahdon; puhdistu.’ Ja kohta pitali lähti hänestä. Ja Hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: ’Mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi, niin kuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.’” Luukkaan Evankeliumi 5:12-14.

Herra on niin täynnä myötätuntoa. Tulkaamme Hänen luokseen katuen ja pyytäen Häntä parantamaan meidät valittamisen, katkeruuden, marisemisen tavoista ja johdattamaan meidät uuteen tapaan, Hänen ylistämiseensä, kaikista oppitunneista, joita Hän antaa meille epäsuotuisten olosuhteitten kautta, tietäen, että meidän pyhyttämme muovataan ja se kulkee kunniaa kunniaan. Siispä, ei ole mitään, todella, mistä marista. Meidän omaksi hyväksemme Hän sallii nämä asiat.

Siinä vaiheessa, kysyin Herralta, jos Hänellä oli jotakin, mitä Hän halusi sanoa.

Ja Hän sanoi... ”Ei, tämä opetus on täydellinen itsessään – vain todella kuulostelkaa näitä sanoja ja tehkää päätös sydämässänne, laittaa sivuun kaikki mariseminen, kauna, katkeruus. Tehkää vakaa päätös, rakkaat. Tämä on Saatanan hyökkäys numero ykkönen, kääntää elämänne happamaksi. Hän saa myöntymyksenne, kun hän saa aikaan huolia. Vihanne on hyväksymisleimanne, hänen katkeruuden siemenen lahjalleen, demonin kera hoitamaan sitä sydäntenne puutarhaan.”

”Voitteko kuvitella, miltä sydämenne puutarha näyttää, kun katkeruus on kasvanut yli siitä? Minä voin kertoa teille, se ei enää ole puutarha, pikemminkin orjantappuroiden ja piikkipensaiden vyyhti ja siitä kukaan ei voi kävellä läpi, saati istahtaa alas siellä. Siellä ei ole kukkia, ei hedelmiä, vain pensaitten iljettäviä vyyhtejä, joissa on teräviä piikkejä, joiden kärjet ovat myrkytettyjä. Tässä puutarhassa ei ole lepoa tai ravinteita, pikemminkin se on esitys Helvetistä Maapallolla.”

”Tämä, todella, on se, mitä sielusta tulee, kun hän elättelee katkeruutta; kaikki elämä tukehtuu. Siellä on mustasukkaisuutta, vihaa, kaunaa, masennusta, tuomitsemista, kärsimättömyyttä, itsekkyyttä, julmuutta, kosta, ylpeyttä ja jokainen haitallinen, pimeä ihmisen tuntema ajatus.”

”Kun siemen tulee sisään, se löytää hyvän ravinnon ja hitaasti ulottaa juuriaan laajemmalle. Aluksi sielu ei saata olla tietoinen, että jokin heidän sisällään on vaarantunut. Kun demoni hoitaa tätä kasvia ja juuret leviävät elämänne eri alueille, he odottavat mahdollisuutta, jota he tarvitsevat, ottaa sielu haltuun. Ehkä se on aviorikos, lapsen menetys tai epäreilu työpaikan menetys, syöpä tai vakava sairaus, väärä syytös tai pettäminen.”

”Kun tapahtuma sattuu, juuret versovat ja se voidaan tuntea kaunana ja vihana. Sitten niistä tulee havaittavia. He tukehtuvat ja torjuvat Minun rakkauteni ja sielu katkeroituu ja katkeroituu ja

kovettuu. Silloin satoisat, hedelmää kantavat viinipuut, jotka tulevat Viiniviljelijältä, eivät voi tuottaa parhaimpia rypäleitä, koska kaikki mikä on hyvää ja terveellistä kasveille, on tukahtunut pensaikossa.”

Täten, vaikka ajattelette pysyväne Viinipuussa ja tuovanne hedelmää, todellisuudessa te pysytte Helvetin piikkipensaissa, katkeruudessa.”

”Tulkaa Minun luokseni, Minun lapseni. Tunnustakaa kaikki tunteenne ja työstäkäämme ne yhdessä. Puhdistakaamme viinitarha ja polttakaamme piikkipensaat armeliaisuuden tulissa. Silloin Minä tulen työskentelemään kanssanne, ennallistaaksemme hedelmällisen ja tuoksuvan puutarhan, jossa me voimme kävellä yhdessä, suunnitellen uutta elämää ja tuoden uutta hedelmää.”

”Me voimme tehdä tämän yhdessä, jos haluatte. Teidän täytyy tehdä tahdon ele ja pitää siitä kiinni kaikissa olosuhteissa. Me voimme tehdä tämän. Te voitte alkaa tänään viettämään juhlimisen ja kiitoksenannon elämää, tietäen ilman epäilyä, että kaikki asiat työskentelevät hyvän eteen, kun te olette Minussa ja Minä teissä.”